

Arrest

nr. 223 828 van 9 juli 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. LUZEYEMO
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS *loco* advocaat N. LUZEYEMO en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 20 augustus 2015, verklaart er zich op 21 augustus 2015 vluchteling.

1.2. Op 15 december 2017 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Hazara van origine te zijn. U bent geboren op 5 mei 1977 in het dorp Kampirak in het district Dahane Ghuri van de provincie Baghlan. U studeerde tot de vierde graad en u werkte als landbouwer op uw eigen gronden. U bent gehuwd en heeft een dochter.

Omdat u meerdere malen door de taliban bedreigd werd op verdenking van spionage activiteiten ontvluchtte u Afghanistan. Na een reis van ongeveer twee maanden kwam u op 20 augustus 2015 in België aan. De volgende dag verklaarde u zich vluchteling.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de taskara's (identiteitsdocumenten) van u, uw vrouw en uw dochter, een kopie van de taskara van uw broer, twee dreigbrieven van de taliban, kopieën van vier pagina's uit het paspoort van uw broer, het diploma en schoolrapport van uw broer, negen foto's van u in uw dorp een micro-sd kaart met daarop foto's van u naast uw huis en foto's van u in Pul-i-Khumri.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst moet erop gewezen worden dat er aan het beeld dat u over uw levensomstandigheden in Afghanistan schetst geen geloof kan worden gehecht. U stelt zich voor als een beperkt geschoolde landbouwer (CGVS 2/6/2016 p.3; CGVS 7/11/2016 p.3). Zowel over uw scholingsgraad als over uw landbouwactiviteiten kunnen uw verklaringen allerminst overtuigen. Zo verklaart u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en in uw eerste gehoor op het CGVS dat u tot de twaalfde graad naar school bent gegaan (Verklaring DVZ punt 11, CGVS 2/6/2016 p.3). Wanneer uw povere kennis van het Pashtou besproken wordt wijzigt u evenwel drastisch uw verklaringen. Volgend op uw verklaring dat uw kennis van het Pashtou tot enkele woorden beperkt blijft wordt u de vraag gesteld in welke schooljaar u voor het eerst het vak Pashtou kreeg. Als antwoord op deze vraag perkt u uw schoolcarrière in tot vier jaar en voegt u eraan toe dat u in die vier jaar geen Pashtou onderwezen werd (CGVS 7/11/2016 p.3). Geconfronteerd op uw afwijkende verklaringen houdt u vast aan uw laatste versie zonder een verklaring aan te reiken voor de vastgestelde tegenstrijdigheid (CGVS 7/11/2016 p.3-4). Tegelijkertijd tracht u ook uw lees- en schrijfvaardigheid in het Dari af te zwakken. Waar u in uw eerste gehoor nog liet optekenen dat u kan lezen in het Dari, al kan u het niet heel goed, beweert u in uw tweede gehoor dat nu nog steeds geen Dari kan lezen (CGVS 7/11/2016 p.3-4; CGVS 2/6/2016 p.3). Nochtans blijkt uit uw Facebookaccounts, die aan het administratief dossier werden toegevoegd, dat u het lezen en het schrijven in het Dari wel degelijk meester bent (CGVS 2/6/2016 p.3). Uw pogingen om uw schoolcarrière dermate af te zwakken wijzen erop dat u het CGVS wilt verhinderen een correct zicht te krijgen op uw scholingsgraad en uw bezigheden in Afghanistan.

Uw profiel als landbouwer wordt eveneens door tegenstrijdige verklaringen en lacunes in uw kennis ernstig in twijfel getrokken. In uw eerste gehoor brengt u spontaan aan dat jullie jullie gronden jaarlijks inzaaiden met 40 ser (1 ser = 7 kilogram) tarwezaad, 15 tot 20 ser zaad van de graansoort "hut" en 8 tot 10 ser zaad van de oliehoudende plant zeghir. Ter verduidelijking voegt u eraan toe dat de hoeveelheden elk jaar een beetje verschilden (CGVS 2/6/2016 p.4).

Aan het einde van het gehoor herhaalt u precies dezelfde hoeveelheden zaad die u gebruikte (CGVS 2/6/2016 p.12). Daarnaast teelden jullie nog meloenen en watermeloenen (CGVS 2/6/2016 p.4). Als u enkele maanden later gevraagd wordt hoeveel u van elk gewas verbouwde slaagt u er niet in een duidelijk antwoord te geven. In tegenstelling tot uw eerdere uitspraak dat jullie elk jaar ongeveer dezelfde hoeveelheid zaad van elk gewas zaaiden zegt u nu dat het elk jaar sterk verschilde en dat u er geen cijfers op kan plakken (CGVS 7/11/2016 p.4). Aangezien u tijdens uw eerste gehoor spontaan aangaf hoeveel van elk gewas u verbouwde doet deze uitspraak de wenkbrauwen fronsen. Gevraagd naar de verkoopprijzen die u voor uw hoofdgewas tarwe mocht ontvangen legt u evenmin eensluidende verklaringen af. In uw eerste gehoor stelt u dat u tussen de 70 en de 100 roepies per ser tarwe ontving (CGVS 2/6/2016 p.4). Enkele maanden later laat u de prijzen schommelen van 100 tot 130 roepies per ser (CGVS 7/11/2016 p.4). Hoewel er zeker begrepen kan worden dat de landbouw geen exacte wetenschap is waarbij er steeds rekening moet gehouden worden met allerhande schommelingen kan er van u verwacht worden dat u over de twee gehoren die maar enkele maanden uit elkaar liggen gelijklopende verklaringen aflegt over uw landbouwactiviteiten.

Over de teelt van watermeloenen laat u evenmin eensluidende verklaringen optekenen. Eerst beweert u dat u watermeloenen verbouwde en u de watermeloenen oogstte in de maanden asad en sambula (23 juli – 22 augustus en 23 augustus – 22 september) (CGVS 2/6/2016 p.4). Als in uw tweede gehoor opnieuw gevraagd wordt naar de oogsttijden beweert u plots dat u geen watermeloenen teelde en dat ze geoogst werden tussen sambula en mizan (23 augustus – 22 september en 23 september – 22 oktober) (CGVS 7/11/2016 p.4). Uw verklaringen over de tarweteelt kunnen evenmin overtuigen. Gevraagd naar de oogst- en zaaitijden van tarwe verduidelijkt u dat er twee soorten tarwe zijn. Een type tarwe zaait u in de in de maanden quas of djadi (22 november – 21 december of 22 december – 20 januari). Het andere type tarwe zaait u in de maand hoet (20 februari – 20 maart) (CGVS 2/6/2016 p.4,5). Het mag verwonderen dat u beide types tarwe zaait gedurende de wintermaanden terwijl u beweert dat u strenge winters kent in uw streek, waardoor jullie ook maar één landbouwseizoen kennen (CGVS 2/6/2016 p.3,5). Als u hierop gewezen wordt meent u dat het weer in uw regio erg wisselvallig is. De ene dag sneeuwt het, de volgende dag deed de zon de sneeuw verdwijnen en zaaiden jullie tarwe, zo zegt u (CGVS 2/6/2016 p.5). Deze uitleg kan niet overtuigen. Niet alleen kan niet begrepen worden waarom en hoe u een bevroren ondergrond zou omploegen, ook blijkt uit de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd dat in uw regio tarwe ofwel van midden oktober tot eind november ofwel in de maand maart gezaaid wordt. Dat u die aangeeft dat u in de bergen nog extra onderhevig was aan de koude toch tarwe gezaaid zou hebben in de koudste periode van het jaar is geenszins geloofwaardig (CGVS 2/6/2016 p.5). Uw bewering dat u zo'n dertig jaar als landbouwer op uw velden actief was kan uit uw hierboven aangekaarte verklaringen allerminst afgeleid worden.

Naast de vaststelling dat u onvoldoende inzage wilt geven in uw levensomstandigheden voor uw vertrek naar België is het zeer opvallend dat u ook een aantal vaardigheden die u zou moeten opgedaan hebben in Afghanistan mist. Het is immers uiterst merkwaardig dat u steeds spontaan naar de Gregoriaanse kalender grijpt om gebeurtenissen in de tijd te situeren en slechts na aandringen en erg moeizaam deze data kan omzetten in de Afghaanse kalender (CGVS 2/6/2016 p.2,9,11,12, CGVS 7/11/2016 p.3,6). Zo is het sprekend dat u zelf aangeeft dat u geboren bent op 5/3/1977 (CGVS 2/6/2016 p.2). Gevraagd of u uw geboortedatum ook kent volgens de Afghaanse kalender bent u niet in staat een antwoord te formuleren en poogt u de tolk de datum te laten omzetten. Nog markanter is uw uitleg hoe u aan uw Westerse geboortedatum komt. Uw ouders zouden deze datum neergeschreven hebben. Want, zo geeft u aan, uw ouders hanteerden zowel de Afghaanse als de Westerse kalender (CGVS 2/6/2016 p.2). Als er met enige verwondering gevraagd wordt of u bedoelt dat een koppel landbouwers in een afgelegen streek van Afghanistan zo'n 40 jaar geleden de Westerse kalender gebruikte antwoordt u bevestigend en voegt u er aan toe dat het een schrandere, goed opgeleide gemeenschap is (CGVS 2/6/2016 p.2). Dit is allerminst ernstig. Uw redenering dat in een afgelegen Afghaanse landbouwgemeenschap vier decennia geleden eerder de Westerse dan de eigen Afghaanse kalender gebruikt werd is geenszins plausibel. Uw duidelijke voorkeur voor de Westerse kalender steekt niet alleen schril af tegen uw voorgehouden beperkt scholingsniveau en uw leven in Kampirak, ook valt het op dat uw kennis van uw eigen Afghaanse kalender duidelijk minder ontwikkeld is. Zo slaagt u er meermaals niet in een Westers jaartal naar het correcte Afghaanse jaartal om te zetten en meent u op een bepaald moment zelfs dat 1991 een recent jaar van de Afghaanse kalender is. De vaststelling dat uw kennis van de Afghaanse kalender sterk overheerst wordt door uw kennis van de Westerse kalender schaadt andermaal het geloof in uw voorgehouden profiel en verblijf in Afghanistan.

Evenzo mag het ongeacht uw scholingsgraad verbazen dat uw kennis van het Pashtou ondermaats is. Tijdens het eerste gehoor geeft u immers aan helemaal geen kennis van het Pashtou te hebben terwijl u in het tweede gehoor meent enkele woorden in het Pashtou te kennen (CGVS 2/6/2016 p.3; CGVS 7/11/2016 p.3).

Nochtans geeft u zelf aan dat uw Pashtounse medeburgers de grootste etnische groep uitmaken in uw district (CGVS 2/6/2016 p.13). Dat u desalniettemin niet eens een eenvoudig gesprek in het Pashtou kan aangaan doet andermaal twifelen aan uw verklaarde verblijf in Dahane Ghuri.

Voorts blijkt ook uw geografische kennis van Dahane Ghuri te lacuneus om te kunnen getuigen van uw verblijf in dit district tot aan uw vertrek naar België. Gevraagd om dorpen te noemen rond het districtscentrum van Dahane Ghuri bent u daar niet toe in staat (CGVS 7/11/2016 p.6). Hoewel u beweert dat u naar het dorp Ahmadzai van uw district ging en er veel dorpen in die richting zijn, kan u evenmin dorpen noemen die dicht bij Ahmadzai gelegen zijn (CGVS 2/6/2016 p.3; CGVS 7/11/2016 p.7). Als u enkele namen van nabijgelegen dorpen voorgeschoteld krijgt weet u ze evenmin te duiden. Zo heeft u niet gehoord van Bagh Dawod of Jangal Miry en heeft u wel gehoord van Ghor Qoul maar kan u het dorp niet situeren binnen uw district (CGVS 7/11/2016 p.7; CGVS 2/6/2016 p.7). Hoewel deze dorpen iets verder van uw dorp gelegen zijn kan er door de dunbevolktheid van uw regio wel degelijk van u verwacht worden dat u de dorpen bij naam kent en een idee heeft van hun ligging. Ook wat betreft de aangrenzende districten van Dahane Ghuri slaat u de bal mis. Zo beweert u dat enkel de districten Dushi en Puli Khumri aan Dahane Ghuri grenzen (CGVS 7/11/2016 p.7). In werkelijkheid delen ook Khuram Wa Sarbagh en Ruyi Du Ab een grens met Dahane Ghuri. Daarnaast schat u ook de reistijd van uw dorp Kampirak tot de provinciale hoofdstad Puli Khumri over de twee gehoren sterk verschillend in. In het eerste gehoor geeft u aan dat u met de "flying coach" 4 uur en 20 of 30 minuten onderweg was tot Puli Khumri (CGVS 2/6/2016 p.4). Als u in uw tweede gehoor opnieuw gevraagd wordt hoelang het traject met de "flying coach" gemiddeld duurde schat u de reistijd nu aanzienlijk korter in. 1,5 uur tot 2 uur en soms 2,5 uur zou u van Kampirak tot Puli Khumri gereisd hebben (CGVS 7/11/2016 p.4-5). Als u op uw sterk afwijkende eerste inschatting gewezen wordt geeft u aan dat u op een snelle chauffeur beroep deed (CGVS 7/11/2016 p.4,5). Voorts past u ook uw verklaringen aan en zegt u dat als er in het busje ook goederen en niet enkel mensen geladen worden het traject dubbel zolang duurt (CGVS 7/11/2016 p.4-5). Aangezien u verklaart dat u zeer regelmatig naar Puli Khumri trok voor uw dagdagelijkse boodschappen zou u in staat moeten zijn om gelijkaardige gemiddeldes te geven en zou de ene inschatting de bovengrens van de andere niet sterk mogen overschrijden (CGVS 2/6/2016 p.4). Bovendien kan de argumentatie dat een busje gevuld met mensen of met goederen dermate in gewicht verschilt dat de reisduur zo drastisch verlengd wordt niet gevolgd worden. Gezien bovenstaande vaststellingen moet er besloten worden dat uw geografische kennis te beperkt is om uw aanspraken op een leven in Kampirak te ondersteunen.

Verder wijst uw kennis van de veiligheidssituatie van uw regio evenmin op een verblijf in Kampirak tot 2015. U hangt een beeld op waarbij de taliban een grote controle heeft over uw regio en waarbij er zeer regelmatig gevechten plaats vinden. Hoewel u zelf aangeeft dat er dagelijks gevechten wordt in Dahane Ghuri bent u slechts in staat om twee veiligheidsincidenten in uw district aan te halen (CGVS 7/11/2016 p.6; CGVS 2/6/2016 p.13). Zo vertelt u over het vermoorde districtshoofd Mohsen (of Mohsin) en over de verovering van het districtshuis door de taliban. Ondanks de volgens u zeer slechte veiligheidssituatie weet u geen andere incidenten te vernoemen (CGVS 2/6/2016 p.13,14). Van de talrijke veiligheidsincidenten die uw regio volgens u teisterden zou u er toch meer mogen herinneren dan slechts twee. Bovendien dateert de dood van Mohsen reeds van 2009 en stelt uw kennis over de verovering van het districtshuis teleur. Eerst situeert u de aanval op het districtshuis in 2013 (CGVS 2/6/2016 p.14). Als er later op de bewuste aanval teruggekomen wordt heeft u het over de huidige situatie in uw district. Nadat u werd gewezen op uw eerdere verklaringen over de val van het districtshuis voor uw vertrek ontwijkt u eerst de vraag en antwoordt u dat of het districtshuis nu veroverd werd of niet er dagelijks gevechten waren (CGVS 7/11/2016 p.5). Er kan niet aangenomen worden dat een markante gebeurtenis als de verovering van het districtshuis door de taliban in de voorgehouden dagelijkse stroom aan schermutselingen – waarover u overigens nauwelijks weet heeft – zou opgaan. Als u andermaal de vraag gesteld wordt denkt u lang na om vervolgens te besluiten dat het eens veroverd werd (CGVS 7/11/2016 p.5). Over deze mijlpaal in de recente geschiedenis van Dahane Ghuri die de inwoners een volledige overname van het district door de taliban deed vrezen weet u niets meer te vertellen. U heeft erover gehoord, maar heeft er niet de minste kennis over, zo zegt u (CGVS 7/11/2016 p.5-6). Dit is andermaal weinig ernstig en doet andermaal vermoeden dat u de aangehaalde incidenten niet als inwoner van Dahane Ghuri heeft beleefd.

Gevraagd naar militaire operaties in Dahane Ghuri kan u er enkel een uit een naburig district aanhalen (CGVS 2/6/2016 p.12). Als u andermaal opnieuw gewezen wordt op de vraag naar militaire operaties in uw district blijkt u er zich geen enkele te herinneren (CGVS 2/6/2016 p.13). Nochtans werden er in 2011, 2014 en 2015 militaire operaties tegen de taliban gehouden in Dahane Ghuri. Dat deze gebeurtenissen u als inwoner van dit district zouden zijn ontgaan is zeer eigenaardig. Tevens slaagt u er evenmin in de opkomst van de taliban aannemelijk te situeren ten opzichte van de door u ondervonden nadelen aan de taliban. Zo beweert u dat de taliban sinds 2007 taks bij u inde. Sinds dat jaar kwam de taliban elk jaar 10% van de opbrengst opeisen, zo zegt u (CGVS 2/6/2016 p.12).

Dat de taliban sinds 2007 u aan hun taks-systeem onderwierpen staat in contrast met de door u beschreven opkomst van de taliban. U vertelt immers dat de taliban sinds 2009 machtig werden en dat ze in 2009 en 2010 zelf naar uw dorp kwamen. Waarom u dan twee jaar eerder taks begon te betalen is niet duidelijk. Als u met deze vreemde bevinding geconfronteerd wordt zegt u dat u ze reeds in 2007 vreesde omdat ze ook in dat jaar tegen de overheid vochten (CGVS 2/6/2016 p.12). Uw voorstelling is echter niet plausibel. Het kunnen heffen van taksen wijst immers op een sterke controle en minstens een grote aanwezigheid in de betreffende regio. Uw bewering dat u reeds vanaf 2007 taks betaalde terwijl de taliban pas in 2009 en 2010 naar uw dorp kwamen valt dan ook niet vol te houden. Later corrigeert u dan ook zelf uw verklaringen en stelt u dat ze vanaf 2009 of 2010 taks kwamen heffen (CGVS 7/11/2016 p.9). Dat u een uiterst gebrekkige en veranderlijke kennis heeft van de veiligheidssituatie in uw district schaadt verder het geloof dat er aan uw verblijf in Dahane Ghuri gehecht kan worden.

Over de prominenten van Dahane Ghuri schiet uw kennis eveneens tekort. Hoewel u weet van de dood van districtshoofd Mohsin doet de naam van zijn opvolger geen belletje bij u rinkelen. Nochtans kwam Amir Manam in opspraak toen bleek dat zijn zonen bij de taliban vochten en werd hij vervolgens afgezet (CGVS 2/6/2016 p.7). Ook wat betreft de opvolger van Amir Manam slaat u de bal mis. Ten onrechte deelt u Mazlum Akhundzadah bij de taliban in (CGVS 2/6/2016 p.7-8). Dat u hem in het verkeerde kamp indeelt doet vermoeden dat u zijn naam doorheen een (te beperkte) studie van het district Dahane Ghuri heeft vernomen. Als u gevraagd wordt het districtshoofd van Dahane Ghuri op het moment van uw vertrek uit Afghanistan te noemen draagt u de naam Hussein Taher voor. Meteen daarop verandert u de positie van Hussein Taher van districtschef naar politiefchef en noemt u Khan Zadah het toenmalige hoofd van uw district (CGVS 2/6/2016 p.8). Wie Khan Zadah is kan u evenwel niet zeggen, u kent enkel zijn naam. Of Khan Zadah reeds lange tijd of slechts zeer kort districtshoofd was toen u vertrok kan u evenmin vertellen. De vraag wie de voorganger van Khan Zadah was moet u eveneens onbeantwoord laten (CGVS 2/6/2016 p.8). Doorheen uw antwoorden geeft u allerminst een doorleefde kennis van een van de belangrijkste personen van uw district.

Van Mullah Alam heeft u wel al gehoord. U weet zelfs te zeggen dat hij als lid van de taliban "onder het koningschap van Mullah Omar" over uw dorp regeerde. Wat de huidige functie van Mullah Alam is weet u evenwel niet (CGVS 2/6/2016 p.8). Nochtans is Mullah Alam een belangrijke machtsfactor in uw regio, die via de uitbouw van de ALP zijn macht nog vergrootte. Hij bekleedde ook de positie van hoofd van de provinciale raad voor uw district. Dat de recente carrière van Mullah Alam u ontgaan zou zijn kan niet aangenomen worden. Ook over de aanslag tegen hem weet u het fijne niet. U hoorde over een aanslag en vertelt dat zijn zoon gedood werd, maar of de aanslag in uw regio of in Kabul gebeurde en of Mullah Alam zelf om het leven kwam weet u niet (CGVS 2/6/2016 p.8). Dat u niet eens weet of deze beruchte persoon het leven liet is veelzeggend. In werkelijkheid werden noch Mullah Alam noch zijn zoon gedood. Van Mullah Janan en Mullah Ghayoor, twee prominente rebellenleiders van uw regio die in 2014 gearresteerd werden, heeft u evenmin gehoord (CGVS 7/11/2016 p.9). Over Najia Aimaq heeft u wel een zekere kennis. U weet dat ze volksvertegenwoordiger is en vanwaar ze afkomstig is, maar verder dan deze basiskennis reikt uw kennis niet. In welk parlement ze zetelt weet niet, hoewel u nochtans zelf uw stem uitbracht bij de verkiezingen, en gevraagd iets meer te vertellen over deze dame of haar familie moet u bekennen niets meer over haar te weten (CGVS 7/11/2016 p.6: CGVS 2/6/2016 p.9). Dat uw informatie over Aimaq, die reeds sinds 2005 uw district vertegenwoordigt en zich tweemaal succesvol kandidaat stelde, beperkt blijft tot een absolute basiskennis zonder dat u ook maar iets kan aangeven dat kan doen vermoeden dat u deze persoon kent omdat zij en haar familie prominenten van uw district zijn doet vermoeden dat u al lang niet meer in Dahane Ghuri woonachtig was. Tevens valt het op dat u ook de ligging van de stemkantoren in Kampirak niet correct kan situeren. U vertelt dat alle verkiezingen gehouden werden in de school van Kampirak sinds de bouw van de school 11 jaar geleden (CGVS 2/6/2016 p.9; CGVS 7/11/2016 p.5). Hoewel er in 2014 inderdaad gestemd werd in de school was dat bij de verkiezingen in 2009 en 2010 niet het geval. Aangezien u destijds 32 à 33 jaar oud was zou u dit niet mogen zijn ontgaan. Bovenstaande vaststellingen doen verder afbreuk aan het geloof in uw voorstelling dat u steeds in Dahane Ghuri woonde.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er niet geloofd worden dat u tot aan uw vertrek naar België woonde in het district Dahane Ghuri gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Dahane Ghuri heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 2 juni 2016 en 7 november 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoren uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Desalniettemin hield u vast aan het voorgehouden verblijf in Dahane Ghuri en wees u op de bouwstijl en de tradities die op de neergelegde foto's te zien zijn. Uit deze foto's kan evenwel niet afgeleid worden waar ze genomen zijn (CGVS 2/6/2016 p.13; CGVS 7/11/2016 p.9). Uw advocaat steunt in u in uw aanspraken op een verblijf in Dahane Ghuri en werpt als verklaring voor de gebreken in uw kennis op dat het een feit is dat u niet de intellectuele capaciteiten heeft en dat het eigen is aan het menselijke geheugen om bepaalde details te vergeten (CGVS 7/11/2016 p.10). Uw advocaat laat evenwel na aan te tonen dat u over een verminderd intellectueel vermogen beschikt en te concretiseren welke rol het vergeten van bepaalde details speelde bij uw verklaringen op het CGVS.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De neergelegde stukken kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Uw taskara werd uitgegeven in 1384 (2005) en kan enkel als bewijs dienen voor uw identiteit en de afkomst van uw familie uit Dahane Ghori maar geeft geen zicht op uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor uw vertrek naar België. De taskara's die aan uw vrouw en dochter zouden toebehoren werden opgemaakt op 28/7/1395 (20/10/2016) enkele dagen voor uw tweede gehoor op het CGVS (CGVS 7/11/2016 p.9). De aanwijzing dat ze werden opgemaakt ter staving van uw asielaanvraag brengt de bewijswaarde van deze stukken in het gedrang. Uit de verschillende foto's kan niet opgemaakt worden waar ze getrokken werden. Bovendien zijn foto's per definitie een momentopname waardoor ze geen bewijs voor uw jarenlang verblijf in Dahane Ghuri kunnen vormen. Ook bij het paspoort, de taskara en de studiedocumenten van uw broer moeten bedenkingen gemaakt worden. Vooreerst valt op dat uw verklaringen over de leeftijd en verblijfplaats van uw broer met de stukken verschillen. Zo meent u bij uw aankomst in 2015 dat uw broer 25 jaar oud was terwijl zijn paspoort hem toen 19 jaar oud verklaarde. Ook situeerde u uw broer bij de DVZ in de stad Puli Khumri terwijl u nu zegt dat hij na zijn afstuderen van de middelbare school universitaire studies in de Pakistaanse stad Peshawar aanvatte en dat hij de afgelopen drie jaar dan ook haast uitsluitend in deze stad verbleef (CGVS 2/6/2016 p.6; Verklaring DVZ punt 17). De overgemaakte pagina's uit zijn paspoort laten overigens slechts zien dat uw broer in september 2016 naar Peshawar verhuisde. Wat er ook van zij, ook de stukken van uw broer missen bewijskracht om uw verblijf in Dahane Ghuri aan te tonen. Bovendien moet er, zeker ook wat betreft de twee dreigbrieven van de taliban, op gewezen worden dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van plausible verklaringen kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen te herstellen. Daarenboven dient er op gewezen te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) blijkt dat valse en vervalste Afghaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de verklaringen van een Afghaanse asielzoeker.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) *juncto* artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel.

In wat zich aandient als een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het EVRM *juncto* artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd omdat hij verdacht wordt van spionageactiviteiten. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn verblijf in het dorp Kampirak in het district Dahane Ghuri van de provincie Baghlan tot aan zijn vertrek naar België. Te dien einde motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat (i) geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden profiel van (laaggeschoolde) landbouwer gelet op (a) zijn tegenstrijdige verklaringen betreffende zijn scholing, (b) zijn tegenstrijdige verklaringen betreffende zijn landbouwactiviteiten, en (c) zijn gebrekkige kennis en onaannemelijke verklaringen over de zaai- een oogsttijden van bepaalde gewassen; (ii) verzoekers verklaringen over het gebruik van de gregoriaanse kalender door hem en zijn familie onaannemelijk zijn en zijn kennis over de Afghaanse kalender beperkt is; (iii) verzoekers kennis van het Pashtou ondermaats is, hoewel de meerderheid van de inwoners van zijn district Pashtounen zijn; (iv) verzoekers geografische kennis van Dahane Ghuri gebrekkig is; (v) ook verzoekers kennis over de veiligheidssituatie in zijn beweerde regio van herkomst gebrekkig is, temeer daar zijn verklaringen over de taliban tegenstrijdig zijn; en (vi) verzoekers kennis over de prominenten in zijn beweerde regio van herkomst eveneens te wensen overlaat. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal dat aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verblijf in het dorp Kampirak in het district Dahane Ghuri van de provincie Baghlan tot aan zijn vertrek naar België, evenmin geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten die er zich zouden hebben voorgedaan. Tot slot motiveert de commissaris-generaal dat de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

2.2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn eerdere verklaringen betreffende zijn profiel, zijn familiale achtergrond en zijn vluchtrelaas in onderhavig verzoekschrift grondig wijzigt. Meer bepaald stelt verzoeker onder meer als volgt in zijn verzoekschrift:

“Verzoeker zou niet aannemelijk gemaakt hebben dat hij omwille van de professionele activiteiten van zijn vader het slachtoffer van de directe vervolgingen.

Verzoeker vrees vervolgd te worden door de Taliban. Het spijt verzoeker dat over de samenstelling van zijn gezien niet volledig de waarheid verteld heeft.

Verzoeker is de broer van Besmellah Atash, een lid van Provincial Council Baghlan, een zeer bekende figuur in Baghlan.

De andere broer van verzoeker is een bekende commandant in kondoz. Verzoeker zal in de loop van de procedure alle bewijzen voorleggen over zijn familieband en de problemen die hij in Afghanistan heeft.

Verzoeker heeft eveneens niet de waarheid verteld over zijn vader. De vader van verzoeker leeft nog.

Dit is de laatste kans van verzoeker en hij wil volledig meewerken om uw Raad en verweerster te overtuigen dat hij wel heel zijn leven in Baghlan gewoond heeft EN dat hij de broer van de bovenvermelde personen zijn.

Het is een algemeen bekend feit dat de familieleden van de mensen die voor overheid werken door de taliban vervolgd worden. Zie op pagina 31 van de nieuwe Guidelines van UNHCR waar het volgende staat:

[...]

Verweerster hecht geen geloof aan verblijf van verzoeker in Baghlan. Verzoeker meent dat hij heel zijn leven in Baghlan gewoond heeft. Het feit dat hij zich voorgesteld heeft als een landbouwer die totaal analfabeet is leidde ertoe dat hij bepaalde vragen niet volledig geantwoord heeft.

Verweerster stelt dat het zeer vreemd is dat een koppel landbouwers de Westerse kalender gebruikten in Afghanistan.

Verzoeker meent dat hij niet tot z'n familie behoort maar tot een geletterde familie. De broer van verzoeker was een docent in Unief in Baghlan.

Verzoeker geeft bepaalde vragen expres niet geantwoord om uit angst dat er geen geloof zal gehecht worden aan zijn profiel.

Verzoeker kent de inwoners van elk huis in zijn dorp!!

Idem dito wat betreft de informatie over de veiligheidssituatie: verzoeker probeerde doelbewust om slechts twee incidenten te noemen. Verzoeker dacht als hij veel informatie geeft zal verweerster hem vragen hoe dat komt dat een gewone landbouwer zo goed geïnformeerd is.

Verzoeker geeft toe dat hij een grote fout gemaakt heeft maar hij meent dat het niet correct is om zijn verblijf in Afghanistan in twijfel te trekken.

Verzoeker zal in de loop van de procedure bijkomende stukken neerleggen om zijn verhaal te bewijzen. [...]’.

2.2.2.3. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek om internationale bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, “*Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*”, Genève, 1992, nr. 205). Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan de verzoeker om internationale bescherming om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en vluchtrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview.

Gelet op het voorgaande, dient erop gewezen dat verzoeker in zijn verzoekschrift weliswaar stelt dat hij een grote fout heeft begaan, dat hij spijt heeft dat hij eerder niet de volledige waarheid heeft verteld en dat hij deze laatste kans wil aangrijpen om de asielinstanties te overtuigen, doch dat hij geheel nalaat om *in concreto* uiteen te zetten waarom hij eerder leugenachtige verklaringen zou hebben afgelegd. Verzoeker werd immers geïnterviewd op de Dienst Vreemdelingenzaken en werd vervolgens tweemaal gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Zowel tijdens zijn eerste als tijdens zijn tweede gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wierp de *protection officer* op dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen betreffende zijn herkomst en achtergrond. Tevens werd van bij de aanvang van zijn asielpcedure benadrukt dat verzoeker steeds de waarheid dient te vertellen. Het is dan ook allerminst ernstig dat verzoeker, die wordt bijgestaan door een advocaat, in onderhavig verzoekschrift plots beweert dat hij eerder leugenachtige verklaringen aflegde maar dat hij nu de asielinstanties wenst te overtuigen van zijn werkelijke verblijf en achtergrond, zonder dat hij enige concrete rechtvaardiging bijbrengt voor het leugenachtige karakter van zijn eerdere verklaringen. Dit klemt des te meer daar verzoeker meermaals in zijn verzoekschrift aankondigt dat hij in de loop van onderhavige beroepsprocedure bijkomende stukken zal voorleggen ter staving van zijn gewijzigde verklaringen, doch tot op heden werd geen enkel stuk voorgelegd. Deze vaststellingen tasten verzoekers algehele geloofwaardigheid, alsook de ernst en de geloofwaardigheid van zowel zijn eerdere als zijn gewijzigde verklaringen op ernstige wijze aan.

Redelijkerwijze kan worden verwacht dat wanneer verzoeker zijn eerdere verklaringen met betrekking tot cruciale elementen voor de beoordeling van zijn voorgehouden nood aan internationale bescherming ingrijpend wijzigt, hij in zijn verzoekschrift een gedetailleerde, uitgebreide en coherente uiteenzetting geeft met betrekking tot deze gewijzigde elementen en indien mogelijk deze wijzigingen staaft middels ondersteunende documenten, temeer daar verzoeker hierbij de bijstand geniet van een advocaat. *In casu* dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoekers gewijzigde verklaringen in zijn verzoekschrift in verband met zijn herkomst, zijn (familiale) achtergrond en zijn vluchtrelaas slechts vaag, summier en

allerminst doorleefd zijn en dat hij geen enkel document voorlegt ter staving van zijn gewijzigde verklaringen.

Zo beweert verzoeker de broer te zijn van Besmellah Atash, een lid van de Provincieraad van Baghlan en volgens hem een zeer bekende figuur in Baghlan. Verzoeker laat evenwel geheel na zijn verwantschap met deze persoon te staven. Evenmin geeft verzoeker enige bijkomende informatie waaruit deze beweerde verwantschap zou kunnen blijken. Nochtans stemt verzoekers familienaam, ook deze die hij in zijn verzoekschrift gebruikt, geenszins overeen met deze van Besmellah Atash. Wat betreft zijn andere broer, die *“een bekende commandant in kondoz”* zou zijn, laat verzoeker eveneens na om zijn verwantschapsband te staven. Meer zelfs, verzoeker geeft niet eens de naam van deze broer. Evenmin verschafft hij enige bijkomende informatie over deze andere broer, zoals bijvoorbeeld bij welke groepering deze broer commandant is (het Afghaanse leger? de Afghaanse politie? de taliban?). Hetzelfde geldt voor waar hij verwijst naar een broer die *“een docent in Unief in Baghlan”* zou zijn. Ook inzake zijn vader, haalt verzoeker geen enkel dienstig element aan; hij komt immers niet verder dan te beweren dat zijn vader wel degelijk nog steeds in leven is en dat hij omwille van de professionele activiteiten van zijn vader *“het slachtoffer van de directe vervolgingen”* is. Hij laat echter na uiteen te zetten waarom hij eerder verklaarde dat zijn vader overleed toen hij nog heel klein was (administratief dossier, stuk 21, verklaring 13), alsook wat de professionele activiteiten van zijn vader dan wel waren die voor hem tot *“directe vervolgingen”* zouden hebben geleid, laat staan dat hij enigszins uiteenzet wat deze *“directe vervolgingen”* precies waren. Verzoeker verwijst slechts naar een rapport van UNHCR betreffende het risicoprofiel in hoofde van familieleden van mensen die samenwerken met de Afghaanse overheid. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging evenwel *in concreto* aan te tonen, waartoe een verwijzing naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon op zich niet kan volstaan. Dit klemt des te meer daar verzoeker bij de uiteenzetting van de *“Feiten en retroacten”* verwijst naar *“het feitenrelaas zoals weergegeven in de bestreden beslissing van verweerster”*, waarmee hij dan ook lijkt te volharden in de eerder aangehaalde bedreigingen vanwege de taliban omwille van een verdenking van spionageactiviteiten.

Bovendien kan niet worden ingezien waarom verzoeker eerder leugenachtige verklaringen meende te moeten afleggen en zich valselijk zou hebben voorgedaan als laagopgeleide landbouwer. Zoals hoger gesteld, laat verzoeker geheel na hieromtrent enige duidelijkheid en/of verschoning te verschaffen.

Dergelijke gebrekkige, vage, niet-doorleefde, uiteenlopende en niet-gestaafde beweringen kunnen allerminst overtuigen.

2.2.2.4. In zoverre verzoeker volhardt in zijn herkomst uit en verblijf in het dorp Kampirak in het district Dahane Ghuri van de provincie Baghlan tot aan zijn vertrek naar België, dient vastgesteld dat hij er in zijn verzoekschrift geenszins in slaagt deze herkomst en dit verblijf alsnog aannemelijk te maken. Verzoeker voert aan dat hij zich ten onrechte voordeed als een analfabete landbouwer en dat hij op bepaalde vragen expres niet heeft geantwoord uit angst dat er dan geen geloof zou worden gehecht aan zijn profiel. Dergelijk verweer is allerminst ernstig. Reeds tijdens zijn gehoren op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd verzoeker immers gewezen op het ongeloofwaardig karakter van zijn verklaringen over zijn herkomst en achtergrond. Tijdens deze gehoren werd rekening gehouden met zijn (valselijk) voorgehouden profiel van laagopgeleide landbouwer. De kennis die verzoeker tentoonspreidde tijdens deze gehoren was zelfs voor een laagopgeleide landbouwer, voor zover hieraan enig geloof zou worden gehecht, dermate gebrekkig dat hoe dan ook geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde herkomst en verblijfplaats tot aan zijn vertrek naar België. Dit klemt des te meer daar verzoeker nalaat om in zijn verzoekschrift enige bijkomende informatie te verschaffen waaruit alsnog zou kunnen blijken dat zijn voorgehouden herkomst en verblijfplaats(en) wel degelijk aannemelijk zouden zijn. Hij stelt immers enkel dat hij de inwoners van elk huis in zijn dorp kent, een blote bewering die hij allerminst staaft en/of *in concreto* uiteenzet. Verder stelt hij dat hij doelbewust maar twee veiligheidsincidenten noemde opdat de commissaris-generaal hem niet zou vragen hoe het komt dat een gewone landbouwer zo goed geïnformeerd is, zonder dat hij enige informatie over andere veiligheidsincidenten in zijn beweerde regio van herkomst geeft. Het *post factum* en op niet-gestaafde wijze wijzigen van zijn verklaringen in onderhavig verzoekschrift, zonder hierbij enige verschoning en enige nuttige bijkomende informatie te verschaffen (zie *supra*), volstaat op zich niet om de motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen en alsnog zijn beweerde herkomst uit en verblijf in het dorp Kampirak in het district Dahane Ghuri van de provincie Baghlan tot aan zijn vertrek naar België aannemelijk te maken.

2.2.2.5. Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de gewijzigde verklaringen van verzoeker in onderhavig verzoekschrift.

2.2.2.6. In zoverre verzoeker nog zou volharden in zijn eerdere verklaringen en vluchtrelaas, dient er, mede gelet op het voorgaande, op gewezen dat verzoeker er in zijn verzoekschrift geenszins in slaagt de motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden, voor zover nog relevant, door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.2.2.7. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2.8. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Dahane Ghuri in de provincie Baghlan, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER